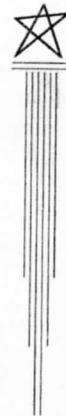

JONSBERGS TIDNING

SOCKEN OCH KYRKOKRÖNIKA

Annika Pettersson
0730 - 336409

1953

HERREN BEHÖVER DIG

Och lärjungarna gingo åstad och gjorde såsom Jesus hade befallt dem.

Matt. 21:6.

Mästaren och lärjungarna är på väg upp till Jerusalem. I förväg sändes två lärjungar i ett speciellt uppdrag. Det gällde att finna en åsnefåle för intåget i Jerusalem. Skulle något hinder möta eller svårigheter uppstå vid anskaffandet av riddjuret, så fick de båda lärjungarna ett lösensord med på vägen: »Herren behöver dem.» Då skulle alla dörrar öppnas och ingen längre vara ovillig att hjälpa och bistå de två lärjungarna.

Så gingo lärjungarna åstad och gjorde såsom Jesus hade befallt dem. De använde lösenordet. Det gick alldeles så som Jesus hade sagt. Herren hade vänner som intet annat önskade än att få göra något för honom. Bara detta enkla ord behövdes för att de genast skulle upplåta hus och hem eller ställa sin egendom till förfogande åt honom. Med intåget i Jerusalem började Herren så ett väldiga segertåg genom tiden, genom länder och folk. Ända upp till nordanland. Men nu påstår man del att segertåget har stannat. Finns det då intet längre att erövra? Har alla upplåtit hem och hus, egendom och hjärta åt livets lysande konung?

Nej, långt därifrån. Alltjämt är adventets konung på marsch genom tiden. Godhetens konung

vill erövra bit för bit av onskans mark och makt i människohjärtan för att kunna skapa den nya värld, som vi alla då och då drömmer om.

Men hur sällsamt det än låter, så är saken den att Han, den Evige och Allsmäktige, behöver hjälp och bistånd av svaga och bristfulla människor för att fullfölja sin plan med himlar och jord. Herren behöver dig. Liksom Han en gång behövde en ljugande och förnekande Petrus för att bygga sin kyrka på jorden, så behöver han i dag dig, hur obetydlig Du än är i dina egna ögon.

För varje människa har Herren en speciell uppgift. Ja, det finns en uppgift åt varenda människa på jorden i den stora planen.

Vi är i mångt och mycket lika de båda lärjungarna, som sändes i förväg som Herrens speciella sändebud. Men vi är kanske också olika. Det heter om dem, att lärjungarna gingo åstad och gjorde som Herren hade befallt. Visserligen är vi ivriga och skyndar åstad men vi gör inte alltid som Herren har befallt, vilket vi sedan ofta får bittert ångra.

Vilken ljuvlig sak att såsom de båda utsända kunna vara så uppfyllda av Jesusorden, att man gör precis så som Herren har befallt.

Herren behöver oss för att utföra hans gärningar på jorden. Det är så många som gör tvärtemot

FRÅN ADVENT TILL ADVENT

FÖRSAMLINGSKRÖNIKA

Jesus sade till Pilatus: Mitt rike är icke av denna världen.

Ett nytt kyrkoår begynner och med det kommer Herren Jesus emot oss och giver oss möjlighet till förnyelse. Ibland känner vi att vi behöver ett nytt sinne och nya ögon att se Guds härlighet med. Adventets tid är den stora möjligheten. Egentligen är varje ny dag vi får uppleva det stora tillfället. Men mitt i vardagens brus har vi svårt att se den nya himmelen och det rike som icke är av denna värld. Adventets underbara tid ger oss liksom en extra stöt. Människosonens osynliga rike är mitt ibland oss på nytt. Adventstiden kommer oss stundom att känna rikets närhet som en verklighet och som ett rike som ingen i längden kan undkomma. Innerst inne i hjärtat bär vi väl på en längtan att detta rike skall uppfylla våra hjärtan och ge oss det vår själ hungrar och törstar efter, ett orubbligt fäste i ett rike som icke är av denna värld.

Adventssöndagen 1952 inledde det nya kyrkoåret med högmässa och sång av kyrkokören.

2. söndagen i Advent hade föreningen Östergötlands barns lokalavdelning i Jonsberg anordnat kyrksöndag med Luciafirande och ljusståg i Hemgården.

Onsdagen den 3 december församlingsafton i Hemgården med visning av missionsfilmen »Jag är med Eder».

3. söndagen i Advent ABF:s manskör från Norrköping medverkade vid högmässan under ledning av köpman Arthur Bridfelt, Norrköping. Efter gudstjänsten var kyrkkaffe serverat i Hemgården, varvid även manskören deltog med ett uppskattat sångprogram.

JULENS GUDSTJÄNSTER inleddes traditionsenligt med julbön å ålderdomshemmet. Som vikarie för syster Ragnhild, som tagit ett års tjänstledighet för ett besök i USA, tjänstgjorde fröken Karin Söderholm, Arkösund. De gamlas julaftonsprogram blev dock traditionsenligt: julevangeliet lästes, julgåvorna utdelades och representanter för Östra Vikbolandets Socialvårdsstyrelser hedrade de gamlas julafton med sin närvaro.

Julottan firades kl. 6 såsom tidig högmässa vid levande ljus. Jonsbergs kyrka anses även av främlingar i vanliga fall vara mycket vacker. Men att besöka Jonsbergs kyrka en julotta med full belysning av levande lågor är en upplevelse anser många.

Nyårsbön avslutade det gamla året.

Nyårsdagens högmässa inledde det nya årets gudstjänster. Enligt kungligt påbud upplästes årets böndagsplakat. Uppgifter om folkmängdens förändring i församlingen under år 1952 meddelades. Folkmängden som vid början av år 1952 utgjorde 1136 personer, varav 573 män och 563 kvinnor, uppgick vid 1952 års slut till 1121 personer, varav 572 män och 549 kvinnor. Församlingens

vad Han befallt. Vad är det då Han befallt? Att vi skall bereda vägen för den törnekrönte konungens ankomst i våra egna hjärtan och i andras. Vi måste liksom de båda lärjungarna göra allt för att förbereda Hans intåg i våra hem och i vår församling.

Om man blir stilla inför evangeliets budskap till vår tid, så ligger ibland en fråga på läpparna: hur kunde en handfull lärjungar lyckas i den svåra, för att inte säga olösliga uppgiften, att i den dåtida hednavärlden med dess intensiva avgudadyrkan öppna rum för den törnekrönte judakonungen med sitt stillsamma budskap om faderskärleken och kärleken till nästan.

Kanhända svaret är så enkelt som detta: de ställde sig helt till förfogande, för dem var Herren Kristus allt. Deras liv var i Hans hand. De såg som sin högsta uppgift på jorden att göra som Herren hade befallt.

Livet kan stundom förefalla tomt och innehållslöst. Men kommer man i den situationen, att någon behöver ens hjälp, bistånd eller tröst, så kan livet rent av bli innehållsrikt, man får pröva sina krafter och gå in i en kamp för ett mål.

Något av det bästa livet har att ge är vetskapen om att någon behöver mig. Jag behöver inte vara en onyttig, självisk människa, utan jag har någon att leva för och att vara en glädjekälla för.

Jag kan få gå in i bön och förbön för någon och uppleva bönhörelsens under.

Ändå finns det något som är större än allt detta: Människosonen behöver dig, Herren behöver oss alla i sitt rikes kamp för godhet och rättfärdighet. Det gäller frälsningen och det eviga livet.

När jag vet att Jesus behöver mig på jorden är inte mitt liv utan mening.

»Och lärjungarna gingo åstad och gjorde såsom Jesus hade befallt dem.»